

vedkommende overordentlig meget Arbejde. Man lægger just ikke altid Mærke til, hvad de Kvinder og Mænd gøre, der have paa taget sig dette Arbejde, og som sidde rolig og stille ude omkring i Landet ved deres Gerning og gøre dette trofaste Arbejde. Man maa ingenlunde tro, at de gøre dette for at skabe sig en Stilling, der er indbringende. Nej, det gaar i de allerfleste Tilfælde disse Folk saaledes, at de have, hvad man kalder, fra Haanden og i Munden, og mange Gange kniber det for dem at faa det, der er nødvendigt for Børnene og dem selv. Det er beundringsværdigt, hvad de gøre, og for Samfundet er det jo et overordentlig stort Gode. Det er sikkert nok, at en stor Del af de Børn, der gaa gennem Børnehjemmene, ellers vilde være sunkne ned til at blive Bærmen i Samfundet, hvorimod de nu gennem Opdragelsen naa til at blive gode og nyttige Samfundsborgere. Derfor er jeg ogsaa den højtærede Minister taknemmelig, fordi han har forelagt et Lovforslag, der tager Sigte paa Opdragelse og ikke paa Straf. Det er det, det kommer an paa. Man opdrager ikke Børn ved at straffe dem, men man opdrager dem ved, som det nu foregaar, Dag efter Dag, Aar efter Aar, at der bliver holdt paa det bedste i Børnene, at der bliver værnet om dem, og at deres Karakter bliver styrket og rejst saaledes, at de blive gode Mennesker. — Jeg vil ogsaa gerne som Bevis paa, at den Paastand er urigtig, at der ikke er gjort noget, og at der ikke er bevilget noget hertil, kun nævne, at der paa Kultusministeriets Budget, Konto G. og H. med Underkonti tilsammen er bevilget 128,725 Kr. Der kan siges: Ja, det er jo ikke meget, der skulde gøres meget mere. Jeg tror ogsaa, der vil blive gjort noget mere for Fremtiden, men det er det, der har været gjort hidtil, der bliver Grundlaget. Nu kunne vi gøre det sikkert, nu vide vi, at vi behøve ikke at spille Penge med Eksperimenter og Forsøg. Paa Justitsministeriets Budget er der bevilget over 30,000 Kr. Det bliver omkring ved 160,000 Kr., som her er blevet givet. Men foruden disse Børnehjem har man jo ogsaa Foreninger, som virke, og vi have Foreninger, som have foretaget et Skridt, der ogsaa er af en betydelig Rækkevidde, nemlig ved Oprettelsen af Optagelses- og Iagttagelseshjem. Det er ogsaa noget, som Lovforslaget her bygger videre paa og erkender Rigtigheden af. Disse mange Børn, som blive stillede under det offentliges Forsorg, have jo været i høj Grad for-

sømte, og det gælder da om at vide, hvor de skulle føres hen for at komme paa de rette Steder, saaledes at man med nogenlunde Sikkerhed vil være i Stand til at kunne høste Frugten af det Arbejde, der bliver gjort for dem. Vi have i Roskilde et saadant Iagttagelseshjem eller Optagelseshjem med en Afdeling for Drengene og en for Piger, som „Foreningen af 1837“ har oprettet, vi have et paa Ourø, som „Kristelig Forening“ har oprettet, og et ved Middelfart, der begge tage sig af Drengene. Og saadanne Hjem ere af stor Værdi, thi mange Gange sættes et Barn et Sted hen, hvor de slet ikke forstaa dette Barn, og da gaar det snarere tilbage end fremad. Jeg har Eksempler paa Børn, som ere flakkede fra det ene Plejehjem til det andet, og som endelig ere havnede paa et Børnehjem, hvor den Kvinde eller Mand, der ledede det, har haft Evnen til at sætte sig ind i dette Barns Tankegang og Følelser og er kommen til Forstaaelse af Barnet. Barnet og vedkommende Opdrager kan mødes, saaledes at, naar der er gaaet en Tid, har det vist sig, at dette Barn i og for sig ikke var noget vanskeligt Barn, men at det blot ikke har været taget paa den Maade, det skulde være taget paa, og derfor stadig har været mislykket. Nu da det kom i de rette Hænder, viste det sig ogsaa, at der var Stof i det til et godt Menneske. — Der er en anden lignende Virksomhed, jeg gerne vilde have Lov at pege paa med det samme, da den ogsaa er af overordentlig stor Betydning, det er den Virksomhed, som udøves af „Hjemmet for vanføre“ og „Samfundet, som antager sig vanføre“. Denne Virksomhed ligger jo ikke langt herfra, den har nu bestaaet i noget over 30 Aar, og det Arbejde, der er gjort der, er i høj Grad paaskønnelsesværdigt. Den Kvinde, der har forstaaet at lede hele denne store Virksomhed fra dens første Begyndelse, maa man virkelig beundre for det Tålmod, hun har maattet være i Besiddelse af, naar hun fra første Færd af uden at have nogen som helst Forbillede skulde til at faa disse, der savnede snart et snart et andet Læg, bragte i Stand til dels at skrive, dels at udføre et Arbejde, hvormed de dog i Fremtiden vare i Stand til helt eller delvis at ernære sig selv. I Samfundet, der antager sig vanføre, er der ogsaa gjort et overordentlig stort Arbejde, og det har jo i det hele været til Gavn for saadanne Børn, der just ikke ere paa Solsiden i Samfundet. Der er et Par Mænd der, som have gjort et stort Arbejde, og i Særdeleshed vil jeg